

اساس صهیونیسم همواره با تسخیر همراه بوده نه با مذاکره

پایگاه خبری پالستین کرونیکل در بررسی مسائل مربوط به فلسطین و اسرائیل با اشاره به سیاست مبتنی بر خشونت و تجاوز اسرائیل علیه فلسطینیها تاکید می‌کند اساس صهیونیسم همواره با تسخیر همراه بوده نه مذاکره.

پایگاه خبری پالستین کرونیکل در بررسی مسائل مربوط به فلسطین و اسرائیل با اشاره به سیاست مبتنی بر خشونت و تجاوز اسرائیل علیه فلسطینیها تاکید می‌کند اساس صهیونیسم همواره با تسخیر همراه بوده نه مذاکره.

به گزارش فارس، پایگاه خبری "پالستین کرونیکل" (Palestine Chronicle)، که همواره به مسایل فلسطین، اسرائیل و خاورمیانه می‌پردازد در مقاله‌ای به قلم "حسن عقیف الحسن" این‌گونه می‌نویسد: رژیم یهود تنها از طریق زور و خشونت محض توانست در کشوری که مردم دیگری در آن ساکن هستند و متعلق به آن‌ها است، مستقر شود. و این کار به لحاظ عقل سلیم غیرقابل تصور است که افراد ساکن در این کشور با چند مذاکره کشور خود را به غریبه‌ها تسلیم کنند. از زمانی که صهیونیست‌ها به عنوان یک تشکیلات استعماری شناخته شدند، خشونت علیه فلسطینی‌های بومی نیز به عنوان یک عامل اساسی در جنبش صهیونیست بوده است. خشونت به عنوان ابزاری برای ارباب فلسطینی‌ها در ایدئولوژی صهیونیست و فرهنگ عامه تعبیه شده است. از زمانی که استعمار فلسطین آغاز شد، صهیونیست‌ها فرهنگی را ساخته و در حال ترویج آن هستند که مملو از زمینه‌های نژادی تحریک‌آمیز است که فلسطینی‌ها را از هرگونه صفات انسانی تهی می‌کند، مانند تبلیغ این گزاره‌ها: "عرب‌ها فقط زبان زور را می‌فهمند" و "یک عرب خوب، یک عرب مرده است."

اسطوره صهیونیست‌ها یهودیان را به‌عنوان افرادی "مافوق قهرمان" معرفی می‌کند و در مقابل عرب‌ها را به‌عنوان افرادی پست، خائن و ترسو که باید منقرض شوند، یاد می‌کند. صهیونیست‌های اسرائیلی، نفرت از فلسطینی‌ها را به کودکان خود آموزش می‌دهند. به‌یاد داریم که در سال 2008-2009 کودکان غزه توسط بمب‌هایی کشته شدند که کودکان مدارس ابتدایی صهیونیست‌ها روی آن نقاشی کشیده بودند.

"صهیونیسم محتاج خشونت است"

در ادامه این مقاله می‌خوانیم: خشونت، فلسطینی‌ها را وادار به تسلیم، پذیرفتن و عادت به شرایط جدید فیزیکی، سیاسی، فرهنگی، قانونی، مالی و... می‌کند. در طرح صهیونیستی در سرزمینی که متشکل از اقلیت یهودیان است جهت ایجاد و حفظ زادگاه قومی یهودی به خشونت نیاز است.

اسرائیل با اکثریت یهودیان از سوی یهودیان صهیونیستی طراحی شد و بدون استفاده از اقدامات وحشیانه به منظور پاک‌سازی فلسطینیان از کشورشان، نمی‌تواند ایجاد شود.

پایگاه خبری پالستین کرونیکل به نقل از روزنامه اسرائیلی "یدیعت آحارونوت" می‌نویسد: "در 17 دسامبر 2003 بنیامین نتانیاهو گفت، اگر ارتباط با این 20 درصد فلسطینی (مستقر در اسرائیل) مشکل‌ساز شود، دولت حق بکارگیری اقدامات افراطی را دارد." "آرون سوفر" (Aron Soffer)، استاد جغرافیا در دانشگاه حیفا، با توجه به مطالب "جروزالم پست" در 10 می 2004 این‌گونه نوشت: بنابراین اگر می‌خواهیم زنده بمانیم باید هر روز و در تمام طول روز به کشتن و کشتن ادامه دهیم، اگر نکشیم خود کشته می‌شویم.

نویسنده مقاله با بیان اینکه ارتش و شبه‌نظامیان صهیونیست طی جنگ‌های سال 1947-48 از قتل‌عام، ترور و تهدید به خشونت بیشتر به منظور خروج فلسطینی‌ها از سرزمین‌های اشغالی استفاده می‌کردند، اضافه کرد: آن‌ها صدها روستای فلسطینی از جمله گورستان آن‌ها را به‌طور کامل تخریب کردند و فرهنگ سیاسی سلطه را برای حفظ شخصیت یهودی رژیم و تسلط بر مردم عرب ایجاد کردند. یهودیان قوانینی را به‌منظور اعتبار بخشیدن به سلب مالکیت اراضی مهاجران فلسطینی و بازگشت آن‌ها تصویب کردند. مهاجرانی که سعی در بازگشت داشتند در همان‌جا کشته شدند.

راهبرد بنیادی صهیونیست ایجاد یک رژیم صهیونیستی در فلسطین و جلوگیری از هرگونه توجهی به جمعیت بومی در تاریخ خود بوده است. این راهبرد سعی در محو کردن هر نوع مدرک عینی دارد که شاید نمایانگر افرادی باشد که پیش‌تر از یهودیان در فلسطین زندگی می‌کردند. تیمی از باستان‌شناسان و کارشناسان کتاب مقدس که "کمیته نامگذاری" نام دارد، تنها برای یهودی شدن جغرافیای فلسطین ایجاد شده است.

پس از تخریب بافت جامعه فلسطینی‌ها، استعمارگران صهیونیست شهرک‌سازی یهودی و پارک‌های ملی را در محل‌هایی که روزی روستاهای فلسطین در آنجا بنا شده بود، ایجاد کردند. آن‌ها اسامی عبری را برگرفته از کتاب مقدس بر روی شهرها، خیابان‌ها، کوه‌ها و مناظر گذاردند؛ سپس به انکار وجود تاریخ عرب در سرزمین‌هایی پرداختند که روستاهای فلسطینی پیش از خروج مردم آنجا در سال 1947-48 روزی زندگی در آنجا جریان داشت.

فلسطینی‌های بومی که از پاک‌سازی قومی در اسرائیل جان سالم به در بردند، و تابع قانون و ترور بنیادی و تبعیض شده‌اند، تقریباً به مدت دو دهه، تحت قوانینی اصولی قرار داشتند، قوانینی که آن‌ها را از سرزمین‌شان محروم، و حقوق مدنی را نقض و آن‌ها را به درجه

پایین‌تری از شهروندی تنزل دادند. "قانون بازگشت" تمام یهودیان در سراسر جهان به اسرائیل، صرف‌نظر از ارتباط آن‌ها با سرزمین‌شان، این حق را می‌دهد که شهروند اسرائیلی شوند و این در حالی است که باید حق مشابه هرگونه نسبت با شهروند عربی اسرائیلی را که در فلسطین به دنیا آمده و رشد یافته را تکذیب کنند. قوانین که علیه فلسطینیان تبعیض قائل شود، تجلی نژادپرستی قانونی است.

"کاهش کاربرد زبان عربی در برنامه آموزشی"

این مقاله با اشاره به برنامه‌های رژیم صهیونیستی مبنی بر تبلیغ فرهنگ یهودی - صهیونیستی، می‌نویسد: برای ارتقای بیشتر تسلط شخصیت قومی یهودی صهیونیست‌های اسرائیلی، کاربرد زبان عربی را در برنامه‌ریزی آموزشی مدارس عرب‌ها کاهش داده و نیز تقویم ملی و رسمی را طبق مذهب یهودی و تاریخ جنبش صهیونیست سازماندهی کردند. آن‌ها، همچنین، قوانینی را به منظور ممنوعیت هر گونه توجهی به جنبش ملی فلسطینی‌ها و مبارزه طولانی آن‌ها علیه بریتانیایی‌ها و صهیونیست‌ها تصویب کردند. وزارت آموزش و پرورش اسرائیل طی صدور حکمی کودکان مدارس از جمله عرب‌ها را مجبور کرد تا شصتمین سالگرد تأسیس اسرائیل را جشن بگیرند.

"رژیم صهیونیستی: نوزادان فلسطینی سرطان بدخیم هستند"

این پایگاه خبری می‌افزاید: وقیح‌ترین نوع خشونت نمادین صهیونیست‌ها، وسواس آنان در مورد جمعیت‌شناسی فلسطینی‌ها در طول تاریخ فلسطین به‌ویژه در محدوده اسرائیل است. افزایش تعداد فلسطینی‌ها از سوی تمامی احزاب سیاسی، گروه‌ها و افراد و مطبوعات صهیونیست، "تهدید جمعیتی" نام گرفت. صهیونیست‌ها به هر کودکی که در هر نقطه از فلسطین به دنیا می‌آید به جای انسان به عنوان یک "سرطان بدخیم" می‌نگرند. زمانی که "بنیامین نتانیاهو" در سال 2003 نخست وزیر بود، گفت: "مشکل بزرگ اسرائیل عرب‌های خودشان است نه اعراب فلسطین." اسرائیلی‌ها، فلسطینی‌های قومی اسرائیل را عرب و افرادی که در سرزمین‌های اشغالی هستند را فلسطینی می‌نامند.

صهیونیست‌ها زمان و منابعی را صرف طراحی و اجرای راهبردهایی می‌کنند که "خطر جمعیتی" مشاهده شده را کنترل می‌کند. "راث گیسون" (Roth Gibson)، نامزد دادگاه عالی اسرائیل، رشد جمعیت فلسطینی‌ها را به‌عنوان مشکلی که نیاز به راه‌حل بنیادی دارد، تلقی می‌کند. وی در اول دسامبر 2007 اعلام کرد که "اسرائیل این حق را دارد که رشد جمعیت فلسطین را کنترل کند." صهیونیست‌های اسرائیلی نقشه‌های بسیار زیادی را برای حل مشکل جمعیتی با استفاده از زور به جای مذاکره در سر دارند. حزب قومی اسرائیلی- روسی "آویگدور لیبرمن" (Avigdor Liberman) به‌طور آشکارا "انتقال داوطلبانه" عرب‌های اسرائیلی را به سمت کرانه باختری افزایش داده که این حسن تعبیری برای پاک‌سازی قومی به‌شمار می‌رود.

راه‌حل آنان در غزه عقب‌نشینی یک جانبه بوده و فلسطینیان را در نواری تحت محاصره کامل قرار دادند به طوری که روزانه مورد هدف ترور و بمباران، تهاجم و قتل‌عام بودند. صهیونیست‌ها برای اعدام افرادی که در تلاش برای رساندن کمک‌های نمادین بشردوستانه به فلسطینیان محاصره شده هستند، هیچ هراسی ندارند. همانند اشغال کرانه باختری، این طرح باید با توجه به این مسئله که خروج مراکز جمعیتی بزرگ خارج از کنترل مستقیم اسرائیل است، ضمیمه قسمت‌های زیادی از اراضی فلسطین شود. آن‌ها دیواره جداکننده و خاردار را به ارتفاع 8 متر در سرزمین فلسطین بنا کردند. برای مناطقی با حداقل جمعیت فلسطینی، دیوار 670 کیلومتری در مسیر ماریچ که دو برابر طول مرز محدوده اسرائیل است، را ساختند. ارتش اسرائیل و شهرک‌نشینان به کارهایی از قبیل ساخت شهرک‌ها و جاده‌ها به دست یهودیان، زندانی کردن فلسطینیان در "بنتوستان" (Bantustans) منطقه‌ای در آفریقای جنوبی؛ اجرای سیستم آپارتاید آفریقای جنوبی؛ تهدید به خودداری از دادن مالیات به فلسطینیان؛ جلوگیری از کمک‌کنندگان خارجی برای دستیابی به تشکیلات خودگردان فلسطین پرداختند.

به گفته نویسنده مقاله، صهیونیست‌های اسرائیلی به انجام کارهایی از این قبیل پیوستن به قدس شرقی و اطراف آن، اعلام فلسطین به عنوان پایتخت ابدی اسرائیل، ساخت شهرک‌ها با مصادره اراضی، تخریب خانه‌های فلسطینیان، تبعید قانونگذاران فلسطینی منتخب و تصویب قانون‌ها و مقرراتی مبنی بر پاک‌سازی قومی ساکنان فلسطینی پرداختند.

و در محدوده اسرائیل، اگر اقلیت فلسطینی‌ها از استقامت و شجاعت برخوردار نبودند، جهان باید شاهد پاک‌سازی قومی آخرین فلسطینی‌هایی بود که در حال حاضر در اسرائیل زندگی می‌کنند. نخست وزیر رژیم صهیونیستی از فلسطینیان درخواست کرد که اسرائیل را به عنوان "یک دولت با مردمی یهودی" به رسمیت بشناسند.

لیبرمن، وزیر امور خارجه اسرائیل، خواستار حل و فصل جنگ فلسطین- اسرائیل شد و گفت: "این جنگ نباید زمینه‌ای برای صلح باشد، بلکه تبادل است برای زمین و مردم." "عرب‌های اسرائیلی بهای سنگینی را برای تصمیم خودشان مبنی بر به چالش کشیدن طرح‌های فلسطینی برای بیرون راندن آن‌ها پرداخت کرده‌اند. آن‌ها قربانیان تبعیض و حتی قتل‌عام خونین از سوی ارتش اسرائیل شدند. همچنین، مجبور به مشاهده از دست دادن میراث، تاریخ و آینده‌شان بودند.

این مقاله در پایان خاطر نشان ساخت: در سال 1948، صهیونیست‌ها با توسل به زور اسرائیل را با بیش از 78 درصد از فلسطین تاریخی تأسیس کردند و راهبرد مشابهی را برای از بین بردن 22 درصد باقیمانده اجرا می‌کنند. اگر رهبران فلسطین حتی در برخورد با صهیونیست‌های اسرائیلی هنوز بر این باورند که "زندگی یعنی مذاکره"، آن‌ها از تاریخ نیاموخته‌اند چرا که همواره اساس صهیونیسم با تسخیر همراه بوده نه با مذاکره.